

sluttet forligsmæssigt for så vidt angår efterbetalingsspørgsmålet, en del af sagerne er indbragt for Landsskatteretten.

Som det omtales nedenfor under punkt 4, anvender Glistrup i vid udstrækning aktieselskaber som grundlag for de posteringer, der indgår i de urigtige og vildledende oplysninger, som meddeles skattevæsenet. Bl.a. til dette formål har Glistrup i de senere år til aktieselskabsregistret indgivet et meget stort antal anmeldelser om stiftelse af aktieselskaber og udvidelse af aktiekapitaler ved nytægning af aktier. Det er i anmeldelserne anført, at kapitalerne er fuldt og kontant indbetalt. De undersøgelser, der er foretaget, viser efter anklagemyndighedens opfattelse, at disse oplysninger er urigtige, og der agtes derfor rejst tiltale mod Glistrup for overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, 2).

Såvel forud for efterforskningen som under dens forløb har enkelte af skatteklienterne bragt deres mellemværende med Glistrup til ophør. Som det fremgår af fremstillingen nedenfor under punkt 4, er grundlaget for de urigtige oplysninger til skattemyndighederne typisk en postering af et betydeligt lån til klienten, hvis rentebyrde bringes til fradrag som udgift ved opgørelsen af indkomsten. Låne-provenuet posteres i reglen anvendt til forudbetaling af renter af lånet og derudover til erhvervelse af aktiemajoriteten i et eller flere Glistrup-aktieselskaber, eller til udlån til andre klienter. Efter anklagemyndighedens opfattelse er disse posteringer ikke retligt bindende, men alene foretaget med henblik på at føre skattevæsenet bag lyset.

Ved opgørelsen af mellemværendet ved klienternes udtræden har Glistrup imidlertid foregivet, at der var tale om reelle, retsgyldige dispositioner og har på det grundlag fastholdt, at klienterne havde pligt til at indfri de posterede lån. Han har påtaget sig at afhænde de erhvervede aktieposter til nærmere angivne kurser, og at foranledige udlån indfriet og har i de endelige opgørelser foregivet, at der var sket salg af aktier og indfrielse af lån, uagtet der alene var foretaget nogle reelt indholdsløse posteringer i Glistrups bogholderi. Han har ved disse urigtige oplysninger bestemt klienterne til at akceptere opgørelserne. Dette har bevirket, at klienterne, for at få frigivet de

værdier, som Glistrup havde fået rådighed over i forbindelse med engagementet, ved afregningen har foretaget reelle tabgivende dispositioner, som overførte en økonomisk gevinst til Glistrup, der langt oversteg, hvad han evt. kunne anse sig som berettiget til at kræve som salg, andel i administrationsomkostninger og andel i skattebyrde for de aktieselskaber, der var involveret i skatteunddragelsesarrangementet. På dette grundlag har anklagemyndigheden truffet beslutning om at rejse tiltale i 9 forhold for bedrageri, tilsammen vedrørende et beløb på ca. 280.000 kr.

Der vedlægges fotokopi af udkastet til anklageskrift vedrørende Glistrups eget forhold og fotokopi af eet anklageskrift vedrørende klientforholdene, der må anses som repræsentativt for klientforhold, der omfatter både skattesvig, overtrædelse af kildeskatteloven og bedrageri, og en ekstrakt af udkastet til anklageskrift vedrørende straffelovens § 296.

Glistrup har under efterforskningen nægtet sig skyldig i de sigtelser, der er rejst imod ham.

4. Ved undersøgelsen er det konstateret, at Glistrup typisk anvender følgende fremgangsmåde til at formindske den skattepligtige indkomst:

Der etableres af Glistrup et lån for klienten med Glistrup selv eller en af Glistrup repræsenteret klient, person eller selskab, som kreditor. Der forfalder straks en renteudgift af lånet, der posteres som afholdt af låneprovenuet. Resten af dette posteres anvendt dels til erhvervelse af aktier fra Glistrup selv, hans familie eller medarbejdere eller gennem nytægning af aktier i Glistrup-selskaber, dels til udlån til andre klienter. Lånesummen og rentesats bestemmes af klientens behov for skattemæssigt fradrag. Klienten har ikke indflydelse på de dispositioner, der er foretaget med provenuet af det lån, som han har optaget. Der sker ingen overførsel mellem parterne af penge eller pengerepræsentativer eller andre værdier. Klienten „modtager“ ikke lånebeløbet og „afleverer“ ikke rentebeløbet. Den långivende kreditor „afleverer“ ikke lånebeløbet og „modtager“ ikke rentebeløbet. Dispositionerne afspejler sig således kun i bogføringen indenfor en lukket kreds — og overfor skattevæsenet — men ikke som nogen